

Seguim

«Rellegiu la declaració del 9 de novembre que tots vam signar i convertim-la en el full de ruta que ja hauria d'haver estat.

Si del desencontre en podia sortir alguna cosa bona és justament això, refermar l'acord en base a un full de ruta compartit»

Dimecres passat es va fer pública la voluntat de sotmetre el president, i per tant el Govern, a una qüestió de confiança. Un instrument legal, de plena legitimitat política, que va generar certa sorpresa a alguns, tristesa i decepció a altres, però que nosaltres creiem que cal separar del debat que vam tenir sobre els pressupostos.

Ja ho vam dir, ens sentim responsables, en cap cas els únics, però no culpables, dels esdeveniments. Amb la consciència tranquil·la d'haver fet tot el que estava en les nostres mans per poder arribar a un acord i defensant les decisions que es prenen de forma assembleària, reiterem que tenim tota la confiança en poder establir conjuntament les bases de la nova República, unes bases que han de ser fermes i eminentment socials. Refem els ponts si s'han trencat i fem-ho des d'avui mateix. Sense retrets, amb debat, amb honestat i per callar a aquells, de dins i de fora, que no volen que ho fem, perquè no volen que el nostre camí conjunt cap a la llibertat continuï.

No hem estat d'acord en els ritmes de superació del marc autonòmic, ni en la intensitat de confrontació democràtica amb l'Estat. No hem estat d'acord en entendre els pressupostos com l'eina de ruptura que són. Però si tenim acord en altres fites a assolir, com la tramitació de les tres lleis de desconnexió i la necessitat d'iniciar un procés constituent vinculant. Volem recuperar els drets socials retallats i privatitzats, per a que les pilastres republicanes s'ancorin en terra ferma i el nou estat no sigui una còpia d'aquell fundat pel règim del 78 en una malentesa transició i consolidat per la voracitat del capitalisme més heteropatriarcal. No podíem renunciar a això. Rellegiu la declaració del 9 de novembre que tots vam signar i convertim-la en el full de ruta que ja hauria d'haver estat.

Si del desencontre en podia sortir alguna cosa bona és justament això, refermar l'acord en base a un full de ruta compartit. De fet, la fita tenim clara quina és: la ruptura amb l'Estat, la recuperació dels drets i llibertats individuals i col·lectives. Totes. I la tenim a tocar. Però no hi arribarem si no sumem. No arribarem si no estem convençuts de canviar el marc politico-econòmic i social vigent. No hi arribarem si dubtem. No arribarem si part d'ells no volen, si tots no volem.

Ens direu que ben poc us importa això. Ens ho heu dit ja. Acceptem la crítica, entomem amb dignitat la lapidació pública. I tenim la mà estesa, com sempre l'hem tingut, o potser encara més. La història dirà si ens hem equivocat o hem donat un cop de timó per accelerar el ritme, per anar més enllà. Ara toca treballar de nou. Recomencem a parlar, amb calma i serenor, tantes vegades com calgui.

Calmem-nos. Agafem aire tots. Seguim, que ho hem de fer tots plegats, fent de la diferència fortalesa i determinació. Fem feina i intel·ligència col·lectiva. I us dic a tots i totes que seguim i seguirem, que aquí som moltes -de les nostres i de les altres- que no defalleixen mai, que hi posen mà esquerra per superar els entrebancs, que des del dimecres mateix ja ens hem posat a construir. Nosaltres no vomitem retrets ni mentides en campanya electoral. Ens aixequem un cop més. Seguim. I us asseguro que res ni ningú les/ens podrà aturar.